

Rīgā 2007.gada 4.septembrī (prot. Nr.49 26.§)

Klaiņojošu suņu un kaķu izķeršanas noteikumi

Izdoti saskaņā ar Veterinārmedicīnas likuma 21.panta trešo daļu

1. Noteikumi nosaka prasības attiecībā uz klaiņojošu suņu un kaķu (turpmāk - dzīvnieki) izķeršanu.
2. Šo noteikumu ievērošanu uzrauga un kontrolē Pārtikas un veterinārais dienests (turpmāk - dienests).
3. Vietējā pašvaldība saistošajos noteikumos nosaka par klaiņojošu dzīvnieku izķeršanu atbildīgo institūciju un tās darbību dzīvnieku izķeršanas koordinēšanā.
4. Dzīvnieku ķērājs ir fiziska persona, kas apmācīta klaiņojošu dzīvnieku ķeršanā, saņēmusi dienesta izsniegtu apliecību par apmācību (turpmāk - apliecība) un noslēgusi līgumu ar dzīvnieku patversmi.
5. Pēc jebkuras personas pieprasījuma dzīvnieku ķērājs savu pienākumu izpildes laikā uzrāda apliecību un informē par dzīvnieku patversmi, uz kuru nogādās noķerto dzīvnieku.
6. Ja pēc dzīvnieka identifikācijas datiem (kaklasiksna ar kontaktinformāciju, mikroshēma vai tetovējums) ir iespējams noteikt dzīvnieka īpašnieku, dzīvnieku ķērājs nekavējoties paziņo dzīvnieka īpašniekam par dzīvnieka atrašanās vietu vai informāciju par patversmi, uz kuru nogādās noķerto dzīvnieku.
7. Dzīvnieku ķērājs nodrošina noķertā dzīvnieka transportēšanu un ievietošanu dzīvnieku patversmē astoņu stundu laikā.
8. Ja noķertajam dzīvniekam nepieciešama neatliekama veterinārmedicīniskā aprūpe, tad dzīvnieku ķērājs nodrošina pēc iespējas drīzāku noķertā dzīvnieka nogādāšanu pie praktizējoša veterinārārsta, ar kuru patversmes īpašniekam ir līgumsaistības.
9. Dzīvnieku ķērājs iekārto žurnālu, kurā norāda noķertā dzīvnieka sugu, krāsu (vai citas raksturīgas pazīmes) un veselības stāvokli, kā arī noķeršanas vietas adresi, datumu un laiku. Žurnālu glabā divus gadus un uzrāda pēc dienesta inspektora pieprasījuma.
10. Dzīvniekus ķer, izvairoties no fizisku un garīgu ciešanu radīšanas dzīvniekam.
11. Dzīvnieku ķērājam suņu ķeršanai ir vismaz šāds aprīkojums:
 - 11.1. pavadas;
 - 11.2. dažādu izmēru uzpurņi;
 - 11.3. kārts ar savelkošo siksnu;
 - 11.4. ķeramais tīkls;
 - 11.5. uzmetamais tīkls;
 - 11.6. suņa fiksators jeb satvērējs;

11.7. ķeramais slazds - būris;

11.8. pārvietojamais būris.

12. Ķerot suni, ievēro šādas prasības:

12.1. ja sunim ir kaklasiksna, izvelk caur to pavadu un ved aiz siksnas vai pavadas;

12.2. ja sunim nav kaklasiksnas, mēģina suni notvert, izmantojot savelkošu siksnu;

12.3. suni neķer aiz jutīgām ķermeņa daļām, lai neradītu sāpes.

13. Ja suni neizdodas noķert, ievērojot šo noteikumu 12.punktā noteiktās prasības, atļauts lietot kādu no šādiem rīkiem:

13.1. ķeramo tīklu;

13.2. uzmetamo tīklu;

13.3. suņa fiksatoru jeb satvērēju;

13.4. ķeramo slazdu - būri.

14. Ja suni neizdodas noķert ar šo noteikumu 13.punktā minētajiem rīkiem, dzīvnieku ķērājs var izmantot no praktizējoša veterinārārsta saņemtas veterinārās zāles dzīvnieku nomierināšanai vai tālinjekcijas aplikatoru. Veterināro zāļu vai tālinjekcijas aplikatora izmantošanu apstiprina šo noteikumu 7.punktā minētās patversmes veterinārārsts.

15. Dzīvnieku ķērājs saņemtās veterinārās zāles uzskaita reģistrā vai uzskaites žurnālā, kurā norāda veterināro zāļu ievadīšanas datumu, nosaukumu, daudzumu, piegādātāja nosaukumu (vārdu, uzvārdu) un adresi, dzīvnieka sugu, kuram ievadītas veterinārās zāles, un dzīvnieka identifikācijas numuru, ja tāds ir. Reģistru vai uzskaites žurnālu glabā piecus gadus pēc pēdējā ieraksta izdarīšanas.

16. Dzīvnieku ķērājam kaķa ķeršanai ir vismaz šāds aprīkojums:

16.1. uzmetamais tīkls;

16.2. kaķa fiksators jeb satvērējs;

16.3. ķeramais slazds - būris;

16.4. pārvietojamais būris.

17. Kaķa ķeršanā izmanto kādu no šādiem paņēmieniem:

17.1. ar rokām;

17.2. ar uzmetamo tīklu, kura caurumi ir pietiekami lieli, lai kažis varētu izbāzt kājas;

17.3. ar kaķu fiksatoru jeb satvērēju;

17.4. ar ķeramo slazdu - būri.

18. Dzīvnieku ķērājam ir šāds papildu aprīkojums:

18.1. barība dzīvnieka pievilināšanai;

18.2. dzeramais ūdens;

18.3. trauki dzīvnieka dzirdināšanai;

18.4. darba apģērbs un apavi;

18.5. cimdi roku aizsardzībai;

18.6. drošības ķivere;

18.7. drošības vairogs;

18.8. lukturis;

18.9. pirmās palīdzības aptieciņa.

19. Noķerto dzīvnieku transportē saskaņā ar normatīvajiem aktiem par dzīvnieku labturību transportēšanas laikā.

20. Noteikumi stājas spēkā ar 2008.gada 1.janvāri.

Ministru prezidenta vietā - aizsardzības ministrs A.Slakteris

Zemkopības ministrs M.Roze